

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **H. A. E. K.**

státní příslušnost Egyptská arabská republika
zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR
sídlem 170 34, Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 24. 4. 2024 č. j. MV-65038-2/OAM-2024, ve věci
mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného usnesení žalovaného, jímž žalovaný správní řízení o žádosti žalobce udělení mezinárodní ochrany dle § 11 a) odst. 3, zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů,

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

zastavil. Žalobce namítal, že splňuje zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle § 12 zákona o azylu a že v jeho případě nelze vyloučit ani možnost udělení humanitárního azylu dle § 14 nebo doplňkové ochrany dle § 14 a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť v Egyptě se praktikuje tradice oko za oko a on se bojí o svůj život. Správnímu orgánu opakovaně sděloval, že pochází z oblasti El Saidi a jeho rodina tam má spory s další rodinou. Kdysi z té zneprátené rodiny někdo přišel o život a ta rodina se chce pomstít. Bojí se, že může být terčem této pomsty. Před dvěma lety došlo mezi těmito rodinami k rozepři, následkem čehož jeden člověk ze zneprátené rodiny zemřel. Z uvedeného důvodu se obává o život. Má za to, že v zemi původu bude pronásledován. Tyto skutečnosti jsou nové a neuvedl je v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce dále namítal, že až do předání napadeného rozhodnutí nebyl poučen o tom, jakým způsobem probíhá řízení o opakované žádosti a za jakých podmínek dojde k zastavení řízení. Žalovanému vytkl, že se nedostatečně vypořádal s jím tvrzenými obavami za návratu do země původu. Je si zcela vědom, že uvedené zapříčinil on sám a to tím, že nesdělil veškeré relevantní skutečnosti v první žádosti o mezinárodní ochranu, což bylo zapříčiněno mnoha nepříznivými fakty jako jsou neznalost zákona, stres a především to, že ne vždy je žadatel o mezinárodní ochranu schopen poskytnout veškeré relevantní informace a důkazy, které jsou v řízení naprosto zásadní. Úkolem správního orgánu bylo v takovém případě posoudit nové skutečnosti a zhodnotit aktuální stav nebezpečí v zemi původu, to znamená předložit aktuální zprávy o zemi původu a vyhodnotit případné změny ve vztahu k žadatelově situaci. K tomu však žalovaný nepřistoupil a jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany okamžitě odmítl, aniž by je vyhodnotil v souladu s aktuální situací v zemi původu. Zdůraznil, že nadále pociťuje odůvodněný strach z pronásledování a nebylo postaveno na jisto, zda se situace v zemi původu změnila, či nikoli, aby mohla být vyloučena hrozba pronásledování a krutého ponižování, případně jeho smrti z důvodu rodinných sporů, které jsou státními orgány tolerovány. Žalovaný však k žádnému hodnocení tvrzených okolností nepřistoupil, v napadeném rozhodnutí nikterak nepopisuje situaci ohledně osobní vendety, které jsou tolerované státem.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že z cizinecké evidence vyplývá, že dne 22. 4. 2024 bylo s žalobcem zahájeno policií ČR řízení o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 a 9 zákona o pobytu cizinců, a kromě jiného si žalobce dne 2. 5. 2024 podal u OAMP MV ČR žádost o přechodný pobyt. Z výše uvedeného plyne, že žalobce se snaží různými způsoby o legalizaci pobytu v ČR. Žalobcovu další opakovanou žádost ve věci azylu je tak možno považovat pouze za účelovou. V projednávané věci správní orgán dostatečně zhodnotil všechny okolnosti žalobcova případu a dospěl k závěru o tom, že žalobci v zemi původu nehrozí vážná újma. V daném případě nevyvstaly žádné nové skutečnosti či zjištění, které by mohly vést k udělení mezinárodní ochrany a v zemi původu dle správ o zemi původu, nedošlo k žádným podstatným změnám. V rozhodnutí je toto stručně uvedeno a tento postup žalovaného je ve shodě s ustálenou judikaturou. Žalovaný postupoval procesně správně a nedopustil se pochybení. Zdůraznil, že mezinárodní ochrana je institutem umožňujícím legální pobyt na území České republiky ve zcela výjimečných případech a v žádném případě ji nelze zaměňovat s jinými formami pobytu upravenými v zákoně o pobytu cizinců na území České republiky nebo jiné formy pobytu nahrazovat (viz. usnesení NSS č. j. 6 Azs 167/2016 – 32).
3. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

4. Na základě řádně a včas podané žaloby krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce dne 22. 4. 2024 podal další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, v níž neuvedl žádné důvody žádosti, pouze doložil kopii rodného listu nezletilé dcery Y. E., nar. X. Šlo o třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. První žádost žalobce podal 17. 1. 2020, řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-14/LE-BA02-2020. V průběhu předmětného správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce v České republice je obava o život po návratu do vlasti z důvodu krevní msty a dále to, že zde má nezletilou dceru, občanku České republiky. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 2. 2020 č. j. OAM-14/LE-BA02-LE31-2020, které nabylo právní moci 9. 3. 2020 mezinárodní ochrana žalobci udělena nebyla. Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě. Zdejší soud rozsudkem ze dne 28. 1. 2021 č. j. 62 Az 17/2020-41 žalobu zamítl. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Usnesením č. j. 2 Azs 55/2021-36 ze dne 23. 6. 2021, které nabylo právní moci 24. 6. 2021 NSS kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal 7. 8. 2021, řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-578/ZA-ZA11-2021. Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2021, které nabylo právní moci 27. 1. 2022 č. j. OAM-578/ZA-ZA11-LE31-2021 byla jeho žádost posouzena dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu jako nepřipustná a řízení bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. V uvedeném řízení, jak se podává z citovaného rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2021 správní orgán porovnal důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany s těmi, které žalobce tvrdil v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a konstatoval, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Egypta opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z krevní msty.
6. Správní spis obsahuje rovněž informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Egyptské arabské republice, konkrétně se jedná o Informaci OAMP – Egypt: Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 14. 11. 2023.
7. Podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a § 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.

8. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. g) téhož zákona, pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou a všechny žádosti následující po ní za podmínky, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany o 1) kterékoli předcházejí žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana neuděluje, nebo že se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítá jako zjevně nedůvodná, 2) druhé žádosti bylo vydáno rozhodnutí podle § 15, § 15a, 17 nebo 17a, nebo 3) druhé žádosti bylo řízení zastaveno podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. a) nebo e).
9. V posuzované věci předmětem přezkumu soudu bylo rozhodnutí žalovaného o další opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Jednalo se v pořadí o třetí žádost. V případě opakovaných žádostí cizince o udělení azylu je nutno zkoumat, zda nedošlo k podstatné změně okolností, jež v předchozích případech vedly k zamítnutí žádostí o azyl. V rozsudku č. j. 5 Azs 24/2003-42 Nejvyšší správní soud uvedl, že „zpravidla se může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času, a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změna poměrů ve vztahu k osobě žadatele, například udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta“. V dané věci žalobce v další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice neuvedl žádné skutečnosti a ani nepoukázal na žádnou změnu okolností jeho případu, vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Fakticky neuvedl naprosto žádné důvody jejího podání. Tvzení žalobce v žalobě, že důvodem podání jeho další opakované žádosti byla údajně nová skutečnost, kterou neuvedl v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tedy, že by mohl být terčem útoku ve sporu dvou rodin a hrozí mu smrt kvůli krevní mstě, není tvrzením pravdivým. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 151/2005-86, v němž NSS uvedl: „zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí“. Žalobce nejenže neuvedl žádné nové skutečnosti, ani nepoukázal na změnu okolností, ale svou žádost neodůvodnil vůbec. Žalovaný napadené rozhodnutí o další opakované žádosti dostatečně odůvodnil i ohledně relevantních změn v situaci v zemi původu žalobce. Politickou a bezpečnostní situaci v Egyptě žalovaný posuzoval na základě Informace OAMP, Egypt, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 14. 11. 2023. Z ní zcela jednoznačně vyplývá, že v Egyptě nedošlo od doby, kdy byla naposledy posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu, tedy vztahující se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a, a není tedy důvodně se domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí.
10. V rozporu s obsahem správního spisu je žalobní námitka žalobce, že se mu nedostalo poučení žadatele o azyl podávajícího další opakovanou žádost. Poučení je obsahem správního spisu a žalobci bylo předáno v arabském jazyku a převzetí této písemnosti žalobce podepsal. Uvedenou námitku soud proto shledává nedůvodnou.
11. Krajský soud uzavírá, že žalovaný vycházel při posouzení věci z relevantních podkladů, skutkový stav dostatečně zjistil a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný

nepochybil, když správní řízení ve věci další opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 22. 4. 2024 podle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, v platném znění, zastavil.

12. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
13. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů].

Ostrava 27.08.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně